

הדף	שם הדף	הרמז	הסוגיא בגמרא
י"א א ¹	עי"א	עיטרו אמלתרא	תניא: מבוי שהוא גבוה מכ' אמה - ימעט, והרחב מעשר - ימעט, ואם יש לו אמלתרא - אינו צריך למעט. מאי אמלתרא? קיני, במערבא אמרי פסקי ארזא. הלכה: מבוי גבוה מכ' ויש עליו אמלתרא שהוא עץ מקושט - לא צריך למעט.
י"ב א ³	עי"ב	עובר ים בחצר	ת"ר: לשון ים הנכנס לחצר - אין ממלאין ממנו בשבת, אלא אם כן יש לו מחיצה גבוהה עשרה טפחים. ואם הפירצה פחות מעשר אמות - אין צריך כלום. הלכה: אם פרוץ פחות מ"א אמות - מותר לשאוב מים. יותר מ"א - צריך מחיצה במים, ואז מותר לשאוב, אך אסור להכניס לביתו.
י"ג ב ¹	עי"ג	עיקר גט לשמה	תנן: כתב גט לגרש את אשתו ונמלך, ומצאו בן עירו ואמר: שמך כשמי ושם אשתך כשם אשתי - פסול לגרש בו. והטעם: כתיב "וכתב לה" - לשמה. הלכה: צריך לכתוב הגט לשם אשתו, ואם נכתב לשם אשה אחרת - פסול הגט.
י"ד א ³	עי"ד	עיקרו ד' טפחים ולא צריך שתהיה בריאה	במשנה: קורה שאמרו - רחבה כדי לקבל אריח, דיה בטפת. ר' יהודה אומר - רחבה אע"פ שאינה בריאה. אמר רב: רחבה ארבעה אע"פ שאינה בריאה. הלכה: קורת מבוי הרחבה ארבעה טפחים, אע"פ שאינה מחזקת אריח - מתירה המבוי.
ט"ו א ³	עי"ה	עיקר הלחי אפילו בהמה	משנה: בכל עושין לחי, אפילו בדבר שיש בו רוח חיים, ור"מ אוסר. הלכה: עושים לחי מכל דבר, אפילו מבהמה, אך צריך לקושרה שלא תברח או תרביץ ותתמעט משיעור עשרה. ואפילו אדם מועיל כלחי למבוי.
ט"ז א ¹	עי"ו	עומד יותר	ת"ש: נמצאת אומר שלוש מדות במחיצות: כל פחות מג' - צריך שלא יהא בין זה לזה ג', כדי שלא יזדקר גדי בבת ראש. מג' עד ד' - צריך שלא יהא בין זה לזה כמלואו, שלא יהא פרוץ כעומד. ואם היה פרוץ יותר - אסור. הלכה: מחיצה שפרוץ יותר מעומד - אינה מחיצה, לענין כלאים ושבתי.
י"ז א ¹	עי"ז	עירבו ז' סאין עירבו = הקיפו	אמר רב גידל: שלושה אנשים, בחמש - אסורין, בשבע - מותרין. הכי קאמר: הקיפו שבע: הוצרכו לשש - אפילו בשבע מותרים, לא הוצרכו אלא לחמש - אפי' בחמש אסורין. הלכה: שלושה שהקיפו ז' סאין בשתי או בערב: הוצרכו לשש סאין - מותרין בכל, לחמש - אסורים בכל.
י"ח א ²	עי"ח	עיקרו ח'	במשנה: עושין פסי ביראות, ארבעה דיומדין נראין כשמונה - דברי ר' יהודה. מאי דיומדין? אמר ר' ירמיה בן אלעזר - דיו עמודין. הלכה: עושין פסין לבורות ע"י עמוד בצורת ר' בכל פינה בארבע פינות, ונחשב רשות היחיד (וסה"כ יש ח' עמודים).
י"ט ב ³	עי"ט	עולה י"ט תל העולה י' טפחים	תניתיה: ר' שמעון בן אלעזר אומר: היתה שם אבן מרובעת - רואין, כל אילו תחלק ויש בה אמה לכאן ואמה לכאן נידון כדיומדין, ובתל המתלקט עשרה מתוך ארבע. הלכה: תל גבוה עשרה, באורך ד' אמות, אם יש בכל צד אמה - נדון כדיומדין.
כ' א ³	ע"כ	עבר כולו	תנן התם: לא יעמוד ברה"ר וישתה ברה"י ולהיפך. אלא אם כן, מכניס ראשו ורובו למקום שהוא שותה. הלכה: לא יעמוד ברה"י ויוציא ראשו בלבד לרה"ר וישתה, אא"כ יכניס ראשו ורובו למקום שהוא שותה.